

Hvor kommer de riktige tankene fra?

OM FORHOLDET MELLOM KUNNSKAP OG PRAKSIS, MELLOM VITEN OG HANDLING

Mai 1963

Hvor kommer de riktige tankene fra? Faller de ned fra himmelen? Nei. Er de nedlagt i bevisstheten fra fødselen av? Nei. De kommer fra den samfunnsmessige praksis og fra den alene. De kommer fra tre slags samfunnsmessig praksis, nemlig kampen for produksjon, klassekampen og vitenskapelige eksperimenter. Det er menneskenes tilværelse i samfunnet som bestemmer tenkningen deres. Når massene først har tilegnet seg de riktige tankene som kjennetegner den fremskredne klassen, blir disse tankene forvandlet til en materiell kraft, som forandrer samfunnet og forandrer verden. I sin samfunnsmessige praksis deltar menneskene i forskjellige slags kamper og høster rike erfaringer, både i medgang og motgang. Utallige foreteelser i den objektive omverden gjenspeiles i menneskenes hjerne gjennom de fem sansene - synet, hørselen, lukte - og smakssansen og følelsen.

Til å begynne med består kunnskapen i sanseintrykk. Spranget over til begrepsmessig kunnskap, dvs. til tanker, foregår når det er oppsamlet tilstrekkelig med kunnskaper

basert på sanseinntrykk. Dette er en prosess i erkjennelsen. Det er det første trinnet i hele erkjennelsesprosessen, det trinnet som fører fra objektiv materie til subjektiv bevissthet, fra tilværelse til tanker.

Om ens bevissthet eller tanker (deriblant teorier, retningslinjer, planer eller tiltak) er en riktig gjenspeiling av lovene i den objektive omverdenen eller ikke, er ennå ikke vist på dette trinnet, for på dette trinnet er det ennå ikke mulig å vurdere om de er riktige eller ikke. Så følger det neste trinnet i erkjennelsesprosessen, det trinnet som fører tilbake fra bevissthet til materie, fra tanker til tilværelse. På dette trinnet brukes den kunnskapen som er samlet på det første trinnet, i samfunnsmessig praksis, for å vurdere om teoriene, retningslinjene, planene eller tiltakene førte til den framgangen en ventet seg. Allment kan det sies at de som førte fram, er riktige. og at de som slo feil, er uriktige, og dette gjelder især menneskets kamp med naturen. I den samfunnsmessige kampen lider de kreftene som representerer den framskredne klassen, av og til nederlag, ikke fordi tankene deres ikke er riktige, men fordi de for tida ikke står så sterkt i styrkeforholdet mellom de kreftene som deltar i kampen, som reaksjonens krefter gjør. Derfor blir de foreløpig beseiret, men før eller seinere vil de uunngåelig seire.

Menneskenes kunnskap gjør et nytt sprang gjennom det praktiske livs prøve. Dette spranget er viktigere enn det forrige spranget. Det er nemlig bare dette spranget som kan bevise om det første spranget i erkjennelse var riktig eller ikke riktig, dvs. om de tanker, teorier, retningslinjer, planer eller tiltak som ble utformet gjennom gjenspeilinga av den objektive omverdenen, var riktige eller ikke riktige. Det finnes ingen annen måte å prøve sannheten på. Videre består proletariatets eneste formål med å studere verden i å forandre den. Ofte kan vi først nå fram til riktig kunnskap etter mange gjentakelser av den prosessen som fører fra praksis til kunnskap og deretter tilbake til praksis igjen. Slik er den marxistiske teorien om kunnskap, den dialektiske materialismens teori om kunnskap. Blant kameratene våre finnes det mange som ennå ikke forstår denne kunnskapsteorien. Når de blir spurt om kilden til sine tanker,

meninger, politiske retningslinjer, metoder, planer og konklusjoner, flytende taler og lange artikler, synes de det er et merkelig spørsmål og kan ikke svare på det, De forstår heller ikke at materie kan bli forvandlet til bevissthet og bevissthet til materie, enda slike sprang er vanlige foreteelser i dagliglivet.

Derfor er det nødvendig at kameratene våre blir undervist i den dialektiske materialistiske kunnskapsteorien, slik at de kan orientere tenkningen sin på en riktig måte, bli flinke til å undersøke og studere og sammenfatte erfaringer, overvinne vansker, begå færre mistak, utføre arbeidet sitt på en bedre måte og kjempe hardt for å bygge opp Kina til et stort og mektig sosialistisk land og hjelpe de undertrykte og utbyttede massene over hele verden i fullføringa av vår store internasjonalistiske plikt.

Fotnote:

Dette essayet av kamerat Mao Tsetung er en del av "Utkast til vedtak av sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske parti om visse problemer i vårt nåværende arbeid på landsbygda", som ble utarbeidet under hans ledelse. Denne delen ble skrevet av kamerat Mao Tsetung selv.